

ANDRA VECKAN I FASTAN

MÅNDAG 22 februari DEN HELIGE APOSTELN PETRUS BISKOPSSSTOL *Fest*

Läsning

1 Pet 5:1–4

Till era äldste riktar jag nu denna maning, jag som själv är en av de äldste och kan vittna om Kristi lidanden, jag som också skall få dela den härlighet som kommer att uppenbaras: var herdar för den hjord som Gud har anförtrott er och vaka över den, inte av tvång utan självmant, så som Gud vill, inte av vinningslystnad utan av hängivenhet. Uppträd inte som herrar över dem som kommit på er lott, utan var föredömen för hjorden. Då skall ni, när den högste herden träder fram, krönas med ärekransen som aldrig vissnar.

Responsoriepsalm

Ps 23 (R. 1)

R. Herren är min herde, mig skall intet fattas.

[Herren är min herde, mig skall intet fattas.]

Han låter mig vila på gröna ängar, han för mig till vatten där jag finner ro,
han vederkvicker min själ, han leder mig på rätta vägar, för sitt namns skull. R.

Om jag än vandrar i dödsskuggans dal, fruktar jag intet ont,
ty du är med mig, din käpp och stav, de tröstar mig. R.

Du bereder för mig ett bord i mina ovänners åsyn, du smörjer mitt huvud med olja och låter min bågare flöda över. Godhet allenast och nåd skall följa mig i alla mina livsdagar, och jag skall åter få bo i Herrens hus, till evig tid. R.

Lovsång

Matt 16:18

Du är Petrus, och på den klippan skall jag bygga min kyrka, och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den.

Evangelium

Matt 16:13-19

När Jesus kom till området kring Caesarea Filippi, frågade han sina lärjungar: »Vem säger människorna att Människosonen är?« De svarade: »Somliga säger Johannes döparen, men andra säger Elia och andra Jeremia eller någon profet.« – »Och ni«, frågade han, »vem säger ni att jag är?« Simon Petrus svarade: »Du är Messias, den levande Gudens son.« Då sade Jesus till honom: »Salig är du, Simon Barjona, ty ingen av kött och blod har uppenbarat detta för dig, utan min fader i himlen. Och jag säger dig att du är Petrus, Klippan, och på den klippan skall jag bygga min kyrka, och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den. Jag skall ge dig nycklarna till himmelriket. Allt du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt du löser på jorden skall vara löst i himlen.«

TISDAG 23 februari

Läsning

Jes 1:10, 16–20

Hör Herrens ord, ni Sodomsfurstar, lyssna till vår Guds lag, du Gomorra-folk. Tvätta er då, och rena er. Skaffa ert onda leverne bort från mina ögon. Upphör att göra vad ont är. Lär att göra vad gott är, far efter det rätt är, visa förtryckaren på bättre vägar, skaffa den faderlöse rätt, utför änkans sak. Kom, låt oss gå till rätta med varandra, säger Herren. Om era synder än är blodröda, så kan de bli snövita, och om de är röda som scharlakan, så kan de bli som vit ull. Om ni är villiga att höra, skall ni få äta av landets goda. Men är ni ovilliga och motsträviga, skall ni förtäras av svärd, ty så har Herrens mun talat.

Responsoriepsalm

Ps 50:8–9, 16bc–17, 21, 23 (R. jfr 23b)

R. Jag vill låta er se min frälsning.

Jag vill inte straffa dig för dina offer, dina brännoffer har jag alltid inför mig.
Men jag tar inte emot tjurar ur ditt hus eller bockar ur dina fållor. R.

»Hur kan du tala om mina stadgar och föra mitt förbund på tungan,
du som hatar tuktan och vänder ryggen åt mina ord? R.

Så gör du, och jag tiger, och nu tror du att jag är som du. Den som offerar lovets offer,
han ärar mig, och den som ger akt på sin väg, honom skall jag låta se min frälsning.« R.

V. Kasta bort ifrån er alla de överträdelser som ni har begått, säger Herren, och skaffa er ett nytt hjärta och en ny ande.

Evangelium

Matt 23:1-12

Vid den tiden talade Jesus till folket och lärjungarna och sade: »De skriftlärda och fariseerna har satt sig på Moses stol. Gör därför allt vad de lär er och håll fast vid det, men handla inte som de gör, för de säger ett och gör ett annat. De binder ihop tunga bördor och lägger dem på människornas axlar, men själva rör de inte ett finger för att rätta till dem. Allt vad de företar sig gör de för att människorna skall lägga märke till dem. De skaffar sig breda böneremсор och stora manteltofsar. De tycker om att ha hedersplatsen på gästabuden och sitta främst i synagogan, och de vill bli hälsade på torgen och kallas rabbi av alla människor.

Men ni skall inte låta er kallas rabbi, ty en är er läromästare och ni är alla bröder. Ni skall inte kalla någon här på jorden för er fader, ty en är er fader, han som är i himlen. Inte heller skall ni låta er kallas lärare, ty en är er lärare, Kristus. Den som är störst bland er skall vara de andras tjänare. Den som upphöjer sig skall bli förödmjukad, och den som ödmjukar sig skall bli upphöjd.«

ONSDAG 24 februari

Läsning

Jer 18:18–20

Folket sade: »Kom, låt oss tänka ut någon plan mot Jeremia. Ty prästerna skall inte komma till korta med undervisning, ej heller de visa med råd, ej heller profeterna med förkunnelse. Ja, kom, låt oss fälla honom med våra tungor. Vi behöver inte alls bry oss om vad han säger.« Herre, ge du akt på mig, och hör vad mina motståndare talar. Skall man få löna gott med ont, eftersom dessa har grävt en grop för mitt liv? Tänk på hur jag har stått inför ditt ansikte för att mana gott för dem, för att avvända från dem din vrede.

Responsoriepsalm

Ps 31:5–6, 14–16 (R. 17b)

R. Hjälp mig, Herre, i din nåd.

Du skall dra mig ur det nät som de lade ut för mig, ty du är mitt värn.
I din hand befaller jag min ande, du befriar mig, Herre, du trofaste Gud. R.

Jag hör mig förtalas av många, skräck från alla sidor!
De rådslår med varandra och stämplrar för att ta mitt liv. R.

Men jag förtröstar på dig, Herre, jag säger: »Du är min Gud.«
Min tid står i dina händer, rädda mig från mina fienders hand och mina förföljare. R.

Lovsång

Joh 8:12

V. Jag är världens ljus, säger Herren. Den som följer mig skall ha livets ljus.

Evangelium

Matt 20:17–28

Under vandringen upp mot Jerusalem samlade Jesus de tolv lärjungarna omkring sig och sade till dem på vägen: »Vi går nu upp till Jerusalem. Människosonen skall utlämnas åt översteprästerna och de skriftlärda, och de skall döma honom till döden och utlämna honom åt hedningarna för att han skall hånas och pryglas och bli korsfäst, och på den tredje dagen skall han uppstå.«

Sedan kom Sebedaios-sönernas mor fram till honom tillsammans med sina söner och föll på knä för att be honom om något. Han frågade vad hon ville, och hon sade: »Lova mig att mina båda söner får sitta bredvid dig i ditt rike, den ene till höger och den andre till vänster.« Jesus svarade: »Ni vet inte vad ni ber om. Kan ni dricka den bägare som jag skall dricka?« De svarade: »Ja, det kan vi.« Då sade han: »Min bägare skall ni få dricka, men platserna till höger och till vänster om mig kan jag bara ge dem som har bestämts därtill av min fader.« När de andra tio hörde detta, blev de förargade på de båda bröderna. Men Jesus kallade till sig dem och sade: »Ni vet att härskarna är herrar över sina folk och att furstarna har makten över folken. Men så är det inte hos er. Den som vill vara stor bland er skall vara de andras tjänare, och den som vill vara den förste bland er skall vara de andras slav. Inte heller Människosonen har kommit för att bli tjänad utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många.«

TORSDAG 25 februari

Läsning

Jer 17:5-10

Så säger Herren: Förbannad är den man som förtröstar på människor och sätter kött till arm åt sig och med sitt hjärta viker av från Herren. Han skall bli som en torr buske på hedmarken och skall inte få se något gott komma, utan skall bo på förbrända platser i öknen, i ett land med salthedar, där ingen bor.

Men välsignad är den man som förtröstar på Herren, den som har Herren till sin förtröstan. Han är lik ett träd som är planterat vid vatten, och som sträcker ut sina rötter till bäcken. Ty om än hetta kommer, så förskräcks det inte utan bevarar sina löv grönskande. Och om ett torrt år kommer, så sörjer det inte, och upphör ej heller att bära frukt.

Ett falskt och fördärvat ting är hjärtat framför allt annat. Vem kan förstå det? Dock, jag, Herren, utrannsakar hjärtat och prövar njurarna, och ger så åt var och en efter hans vägar, efter hans gärningars frukt.

Responsoriepsalm

Ps 1:1-4, 6 (R. jfr Ps 40:5a)

R. Salig är den som förtröstar på Herren.

Salig är den som inte följer de gudlösas råd och inte går syndares väg eller sitter där hädare sitter utan har sin lust i Herrens lag och tänker på hans lag både dag och natt. R.

Han är som ett träd, planterat vid vattenbäckar, vilket bär frukt i sin tid och vars löv inte vissnar: allt vad han gör, det lyckas väl. R.

Inte så de gudlösa: de är som agnar som vinden för bort. Ty Herren känner de rättfärdigas väg, men de gudlösas väg leder till fördärvet. R.

Lovsång

Jfr Luk 8:15

V. Saliga de som hör ordet och tar vara på det och genom uthållighet bär frukt.

Evangelium

Luk 16:19-31

Vid den tiden sade Jesus till fariseerna: »Det var en rik man som klädde sig i purpur och fint linne och levde i fest och glans var dag. Men en tiggare som hette Lasaros låg vid hans port full av sår och önskade att han fick äta sig mätt på resterna från den rike mannens bord. Hundarna kom till och med och slickade på hans sår. Så dog tiggaren och fördes av änglarna till platsen vid Abrahams sida. Den rike dog också han och begravdes. I dödsriket, där han pinades, lyfte han blicken och fick långt borta se Abraham, och Lasaros vid hans sida. Då ropade han: 'Fader Abraham, förbarma dig över mig och skicka Lasaros att doppa fingerspetsen i vatten och fukta min tunga, jag plågas här i lågorna.' Men Abraham svarade: 'Kom ihåg, mitt barn, att du fick ut ditt goda medan du levde, liksom Lasaros sitt onda. Nu har han funnit tröst här, medan du plågas. Dessutom gapar det en klyfta mellan oss och er, för att de som vill ta sig över från oss till er eller från er till oss inte skall kunna göra det.' Mannen sade: 'Då ber jag dig, fader, att du skickar honom till min fars hus. Jag har fem bröder, och han måste varna dem, så att inte de också kommer hit till detta plågornas ställe.' Abraham sade: 'De har Mose och profeterna. De kan lyssna till dem.' Mannen svarade: 'Nej, fader Abraham, men om någon kommer till dem från de döda omvänder de sig.' Men Abraham sade: 'Lyssnar de inte till Mose och profeterna, då låter de inte övertyga sig ens om någon står upp från de döda.'«

FREDAG 26 februari

Läsning

1 Mos 37:3-4, 12-13a, 17b-28

Israel hade Josef kärare än alla sina andra söner, eftersom han hade fött honom på sin ålderdom. Och han lät göra åt honom en hellång livklädnad. Då nu hans bröder såg att deras fader hade honom kärare än alla hans bröder, blev de hatiska mot honom och kunde inte tala vänligt till honom.

Då nu en gång hans bröder hade gått bort för att vakta sin faders får i Sikem, sade Israel till Josef: »Se, dina bröder vaktar fåren i Sikem. Gör dig redo, jag vill sända dig till dem.« Då gick Josef vidare efter sina bröder och fann dem i Dotan.

När de nu på avstånd fick se honom, innan han ännu hade hunnit fram till dem, rådslog de om att döda honom. De sade till varandra: »Se, där kommer drömmaren. Upp, låt oss nu dräpa honom och kasta honom i en brunn. Sedan kan vi säga att ett vilddjur har ätit upp honom. Så får vi se hur det går med hans drömmar.«

Men när Ruben hörde detta, ville han rädda honom undan deras händer och sade: »Låt oss inte slå ihjäl honom.« Ytterligare sade Ruben till dem: »Utgjut inte blod. Kasta honom i brunnen här i öknen, men bär inte hand på honom.« Han ville nämligen rädda honom undan deras händer och föra honom tillbaka till hans fader. Då nu Josef kom fram till sina bröder, tog de av honom hans livklädnad, den hellånga klädnaden som han hade på sig, och grep honom och kastade honom i brunnen. Men brunnen var tom, inget vatten fanns i den.

Därefter satte de sig ned för att äta. När de då lyfte upp sina ögon, fick de se ett tåg av ismaeliter komma från Gilead, och deras kameler var lastade med dragantgummi, balsam och ladanum. De var på väg med detta ned till Egypten. Då sade Juda till sina bröder: »Vad nytta har vi av att vi dräper vår broder och döljer hans blod? Nej, låt oss sälja honom till ismaeliterna. Må vår hand inte komma vid honom, ty han är ju vår broder, vårt eget kött.« Och hans bröder lydde honom. Då nu midjanitiska köpmän kom där förbi, drog de upp Josef ur brunnen. Och de sålde Josef för tjugo siklar silver till ismaeliterna. Dessa förde så Josef till Egypten.

Responsoriepsalm

Ps 105:16–21 (R. jfr 5a)

R. Tänk på vad Herren har gjort.

Gud befallde hungersnöd att komma över landet och fördärvade alla deras brödförråd, men han sände Josef före dem och lät honom bli såld till träl. R.

Man slog hans fötter i bojor, han fick ligga fjättrad i järn, till den tid då det han sagt blev uppfyllt och Herrens ord bevisade hans oskuld. R.

Då sände konungen och lät släppa honom lös, folkens härskare gav honom fri. Han satte honom till herre över sitt hus, till att förvalta all hans egendom. R.

Lovsång

Joh 3:16

V. Så älskade Gud världen att han gav den sin ende Son, för att de som tror på honom skall ha evigt liv.

Evangelium

Matt 21:33–43, 45–46

Vid den tiden sade Jesus till översteprästerna och folkets äldste: »Lyssna nu till en annan liknelse. En jordägare planterade en vingård, satte stängsel kring den, högg upp en pressgrop och byggde ett vaktorn. Därefter arrenderade han ut den och reste bort. När skördetiden närmade sig, skickade han sina tjänare till arrendatorerna för att hämta den del av skörden som han skulle ha. Arrendatorerna grep tjänarna och pryglade den ene, dödade den andre och stenade den tredje. Då skickade han dit ännu fler tjänare än första gången, och de gjorde likadant med dem. Till sist skickade han sin son. Han sade: 'Min son kommer de att ha respekt för.' Men när arrendatorerna fick se sonen, sade de till varandra: 'Här har vi arvtagaren. Kom, så dödar vi honom och får hans arv.' De tog fast honom, släpade ut honom ur vingården och slog ihjäl honom. När nu vingårdens ägare kommer, vad gör han då med dessa arrendatorer?« Översteprästerna och de äldste svarade: »Han lönar ont med ont och tar död på dem, och vingården arrenderar han ut till andra som ger honom hans del av skörden i rätt tid.« Jesus sade: »Har ni aldrig läst vad som står i skriften: *Stenen som husbyggarna ratade har blivit en hörnsten. Herren har gjort den till detta, och underbar är den i våra ögon.* Därför säger jag er att Guds rike skall tas ifrån er och ges åt ett folk hos vilket det kan bära frukt.« När översteprästerna och fariseerna hörde hans liknelser, förstod de att det var dem han talade om. De hade velat gripa honom men var rädda för folket, som ansåg honom vara en profet.

LÖRDAG 27 februari

Läsning

Mik 7:14–15, 18–20

Herre, vakta med din stav ditt folk, din arvedels hjord, så att den får ha sin avskilda boning i skogen på Karmel. Låt den gå i bet i Basan och i Gilead, liksom under forna dagar. Ja, liksom i de dagar då du drog ut ur Egyptens land skall jag låta dem se underbara ting.

Vem är en sådan Gud som du? – du som förlåter kvarlevan av din arvedel dess missgärning och förlåter den dess överträdelse, du som inte behåller vrede evinnerligen, ty du har lust till nåd, och du skall åter förbarma dig över oss och trampa våra missgärningar under fötterna. Ja, du skall kasta alla deras synder i havets djup. Du skall bevisa trofasthet mot Jakob och nåd mot Abraham, som du med ed har lovat våra fäder i forntidens dagar.

Responsoriepsalm

Ps 103:1–4, 9–12 (R. 8a)

R. Nådig och barmhärtig är Herren.

Lova Herren, min själ, allt som finns i mig, prisa hans heliga namn!
Lova Herren, min själ, och glöm inte vad gott han har gjort. R.

Han förlåter dig alla dina missgärningar och helar alla dina brister,
han räddar ditt liv från graven och kröner dig med nåd och barmhärtighet. R.

Han går inte ständigt till rätta och vredgas inte för evigt. Han handlar inte med oss efter våra synder och vedergäller oss inte efter våra missgärningar. R.

Ty så hög som himlen är över jorden, så väldig är hans nåd över dem som fruktar honom. Så långt som öster är från väster låter han våra överträdelser vara från oss. R.

V. Jag vill stå upp och gå till min far och säga till honom:
Far, jag har syndat mot himlen och mot dig.

Evangelium

Luk 15:1-3, 11-32

Vid den tiden sökte sig alla tullindrivare och syndare till Jesus för att höra honom. Fariseerna och de skriftlärdade förargade sig och sade: »Den mannen umgås med syndare och äter med dem.« Då gav han dem denna liknelse: »En man hade två söner. Den yngste sade till fadern: 'Far, ge mig den del av förmögenheten som skall bli min.' Då skiftade fadern sin egendom mellan dem. Några dagar senare hade den yngste sonen sålt allt han ägde och gav sig i väg till ett främmande land, och där slösade han bort sin förmögenhet på ett liv i utsvävningar.

När han hade gjort av med allt, blev det svår hungersnöd i landet, och han började lida nöd. Han gick och tog tjänst hos en välbärgad man i det landet, och denne skickade ut honom på sina ägor för att vakta svin. Han hade gärna velat äta sig mätt på fröskidorna som svinen åt, men ingen lät honom få något. Då kom han till besinning och tänkte: 'Hur många daglönare hos min far har inte mat i överflöd, och här svälter jag ihjäl. Jag ger mig av hem till min far och säger till honom: Far, jag har syndat mot himlen och mot dig. Jag är inte längre värd att kallas din son. Låt mig få gå som en av dina daglönare.' Och han gav sig av hem till sin far.

Redan på långt håll fick fadern syn på honom. Han fylldes av medlidande och sprang emot honom och omfamnade och kysste honom. Sonen sade: 'Far, jag har syndat mot himlen och mot dig, jag är inte längre värd att kallas din son.' Men fadern sade till sina tjänare: 'Skynda er att ta fram min finaste dräkt och klä honom i den, och sätt en ring på hans hand och skor på hans fötter. Och hämta gödkalven och slakta den, så skall vi äta och hålla fest. Min son var död och lever igen, han var förlorad och är återfunnen.' Och festen började.

Men den äldste sonen var ute på fälten. När han på vägen hem närmade sig huset, hörde han musik och dans. Han kallade på en av tjänarna och frågade vad som stod på. Tjänaren svarade: 'Din bror har kommit hem, och din far har låtit slakta gödkalven därför att han har fått tillbaka honom välbehållen.' Då blev han arg och ville inte gå in. Fadern kom ut och försökte tala honom till rätta, men han svarade: 'Här har jag tjänat dig i alla dessa år och aldrig överträtt något av dina bud, och mig har du aldrig gett ens en killing att festa på med mina vänner. Men när han kommer hem, din son som har levt upp din egendom tillsammans med horor, då slaktar du gödkalven.'

Fadern sade till honom: 'Mitt barn, du är alltid hos mig, och allt mitt är ditt. Men nu måste vi hålla fest och vara glada, för din bror var död och lever igen, han var förlorad och är återfunnen.' «

TREDJE SÖNDAGEN I FASTAN 28 februari

Första läsningen

2 Mos 3:1–8a, 13–15

En gång när Mose vaktade fåren åt sin svärfar Jetro, prästen i Midjan, drev han dem till andra sidan öknen och kom till Guds berg, Horeb. Där visade sig Herrens ängel för honom i en eldslåga, som slog upp ur en törnbuske. När Mose såg att busken stod i låga utan att brinna upp tänkte han: »Vilken märklig syn! Jag måste gå dit och se varför busken inte brinner upp.« Då Herren såg att han gick för att se efter ropade Gud till honom ur törnbusken: »Mose! Mose!« Han svarade: »Ja, här är jag.« Herren sade: »Kom inte närmare! Ta av dig dina skor, du står på helig mark.« Och han fortsatte: »Jag är din faders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud.« Då skylde Mose sitt ansikte. Han vågade inte se på Gud. Herren sade: »Jag har sett hur mitt folk plågas i Egypten. Jag har hört deras klagorop över sina slavdrivare – ja, jag vet vad de får lida. Därför har jag stigit ner för att befria dem från egypterna och föra dem från Egypten till ett land som är rikt och vidsträckt och som flödar av mjölk och honung.« Då sade Mose till Gud: »Om jag nu kommer till israeliterna och säger att deras faders Gud har sänt mig till dem och de frågar efter hans namn, vad skall jag då svara?« Gud sade: »Jag är den jag är. Säg dem att han som heter 'Jag är' har sänt dig till dem.« Och Gud fortsatte: »Säg israeliterna att Herren, deras faders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud, har sänt dig till dem. Detta skall vara mitt namn för all framtid; med det namnet skall jag åkallas från släkte till släkte.«

Responsoriepsalm

Ps 103:1-4, 6-8, 11 (R. 8a)

R. Nådig och barmhärtig är Herren.

Lova Herren, min själ, hela mitt jag vill prisa hans heliga namn!

Lova Herren, min själ, minns allt det goda han gör. R.

Han förlåter alla mina synder och botar alla mina sjukdomar,
han räddar mig från graven och kröner mig med nåd och barmhärtighet. R.

Herren handlar rättfärdigt och ger de förtryckta deras rätt.
Mose fick lära känna hans gärningar, Israels folk hans verk. R.

Barmhärtig och nådig är Herren, sen till vrede och rik på kärlek. Ty så hög som himlen
välver sig över jorden, så väldig är hans nåd över dem som fruktar honom. R.

Om psaltarpсалmen sjunges se *Cecilia* nr. 667

Andra läsningen

1 Kor 10:1-6, 10-12

Jag vill att ni skall ha kunskap om detta, bröder: våra fäder hade alla molnet över sig och gick alla genom havet. Alla blev de döpta i molnet och i havet till gemenskap med Mose. Alla åt de samma andliga mat, och alla drack de samma andliga dryck, de drack ur en andlig klippa som följde dem, och den klippan var Kristus. Men de flesta av dem fann inte nåd inför Gud utan blev liggande döda i öknen. Allt detta är exempel som säger oss att vi inte skall ha begär till det onda, som de hade. Knota inte som många av dem gjorde; de dödades av Förgöraren. Allt det som hände dem är exempel, och det skrevs ner för att vägleda oss som har tidsåldrarnas slut inpå oss. Därför skall den som tror sig stå stadigt se till att han inte faller.

Lovsång

Jfr Matt 4:17

V. Omvänd er, säger Herren: himmelriket är nära.

Evangelium

Luk 13:1-9

Vid den tiden kom några och berättade för Jesus om de galileer vilkas blod Pilatus hade blandat med blodet från deras offerdjur. Då sade han: »Tror ni att de var större syndare än alla andra i Galileen, eftersom detta kunde hända dem? Nej, säger jag, men om ni inte omvänder er skall ni alla mista livet som de. Eller de arton som dödades när Siloatornet rasade, tror ni att de var större syndare än alla andra i Jerusalem? Nej, säger jag, men om ni inte omvänder er skall ni alla mista livet, precis som de.«

Och han gav dem denna liknelse: »En man hade ett fikonträd i sin vingård, och han kom för att se om det fanns någon frukt på det men hittade ingen. Då sade han till sin trädgårdsmästare: 'I tre år har jag kommit och letat efter frukt på det här trädet utan att hitta någon. Hugg bort det! Varför skall det ta upp mark till ingen nytta?' Han svarade: 'Herre, låt det stå kvar ett år till, så skall jag gräva runt det och gödsla. Kanske bär det frukt nästa år. Om inte, kan du hugga bort det.' »